

NOTÍCIES JOVES

Cervelló, JUNY 2016

Revista confeccionada per l'alumnat de l'Institut

ANY 2 - Núm. 3

Sumari

Final de curs.....2

Proves Cangur.....3

Concurs literari de l'IES Frederic Martí Carreres de la localitat de Palafrugell.....4

APROPEM-NOS!.....7

Nos vamos a Dinamarca.....8

Mediadors.....9

Grup de 4t A 2012-2016.....10

Grup de 4t B 2012-2016.....11

La nostra participació al concurs de cristalls.....12

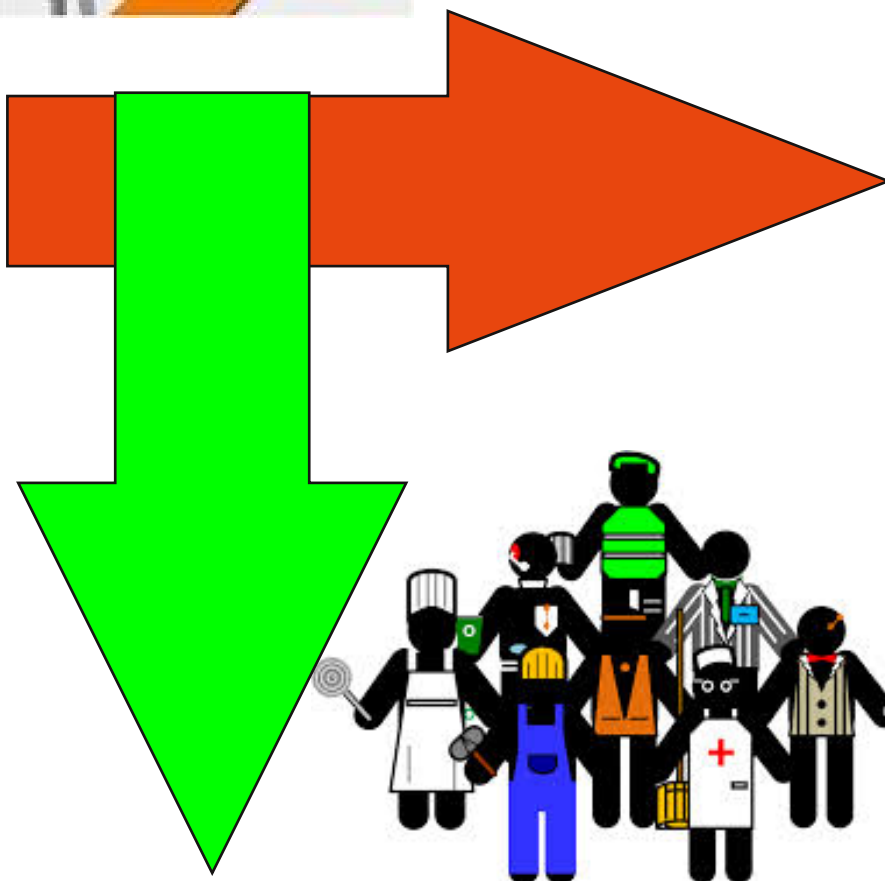
Agermanament amb Cervelló 2016.....13

Le jumelage.....14

Espai AMPA.....15

Oci.....16

Suggeriments.....17

EL FINAL DE CURS

Ja estem arribant al final de curs. Cal estar ben preparat per fer els últims exàmens, entregar els dossiers i fer els últims treballs. Hem treballat de valent tot els curs. Ara cal arribar al final amb uns millors resultats. Necessitem anar ben preparats per al curs vinent, la nota mitja és important per quan arribeu a 4t de l'ESO.

Estem al mes de maig. Queden poques setmanes de classe, comença a fer caloreta, hi ha claror de dia fins ben tard i sé que us ve de gust qualsevol cosa menys estar dins l'habitació amb l'ordinador i el Moodle, amb fulls i els apunts al davant. Uf, quina mandra!

El professorat us demana aquest esforç final, tant a l'alumnat com també a les famílies. Què podeu fer? Us diré algunes idees, recursos i tècniques.

Com a pares heu d'estar atents. Els nois i noies no poden perdre la concentració i la motivació. Pensem què és allò que desconcentra als nostres fills i filles que quan els parlem no ens escolten i semblen abduïts per alguna força sobrenatural? Doncs sí. El telèfon i aquesta manera seva de comunicar-se i de preguntar-se els deures a través del Whatsapp. On és l'agenda de classe? A la motxilla i sense cap anotació. Llavors cal estar atent al que diu el grup de classe, que en són uns quants i que contínuament el mòbil està fent senyals de nous missatges on quasi tots van dient la seva i la pantalla s'omple d'emoticones.

Altres distraccions poden ser la Play, on saben concentrar-se de tal manera que se'ls hi en pot anar la tarda. Com ens enganyen. Nosaltres pensant que estan treballant a l'habitació i sí que ho fan, però treballaven per saber passar-se la pantalla o arribar primer al final de la cursa.

Doncs au, mares i pares: la porta de l'habitació oberta, la Play pels caps de setmana i el mòbil restringit una estona. I no us preocupeu que no els violeu la intimitat, ni els quateu la llibertat i no passeu ànsia que sobreviuran.

Una altra idea important és mantenir un horari fix, establir rutines. No és difícil. Molts en tenen perquè fan activitats extraescolars, sigui esport, música o anglès. Cal planificar la tarda, ha d'haver-hi temps per a tot. És bo planificar la setmana, saber les dates d'exàmens i quan entregar els treballs. Sempre els podem ajudar en aquelles matèries on tenen més dificultat. De vegades amb una mica d'esforç es poden veure resultats. Reptes a superar en allò que ens costa sempre són més gratificants. Gratifica'l amb algunes paraules que reforcin la seva seguretat i autoestima. Allò que requereix un esforç no és fàcil de fer i tots necessitem un molt bé o un confiava en tu!

Cal tenir clar a quina hora ha d'anar a dormir. Si comptem que ens hem de llevar sobre les 7 o un

quart de vuit per ser a l'institut una mica abans de les vuit i hem de dormir de 8 a 9 hores, ens toca anar a dormir com a molt tard a les deu o quarts d'onze. No cal quedar-se a veure un programa o una pel·lícula o esperar que em vingui la son al sofà.

També hem de tenir en compte l'alimentació i la higiene. Hem de propiciar uns hàbits saludables. Necessitem estar ben alimentats; és energia per al nostre cos. Necessitem fer esport. Els nois i noies passen moltes hores asseguts i tots

necessitem tenir cura del nostre cos. Si tenim en compte aquests aspectes donarem als nostres fills i filles i també a nosaltres mateixos qualitat de vida.

Va, no defalliu. Ens cal a tots plegats dedicar-hi part del nostre temps: el professorat des de l'institut i vosaltres des de casa donarem aquesta empenta final als nostres nois i noies. L'estudi és un procés llarg que requereix molta dedicació i esforç. Desitgem que a final de curs puguem rebre una gran satisfacció.

Montserrat Mas
Psicopedagoga

Proves Cangur 2016

Les proves Cangur són unes proves organitzades per l'associació internacional Le Kangourou sans frontières. Aquesta associació, de caràcter internacional, reuneix personalitats del món matemàtic de nombrosos països. Té com a objectiu difondre la cultura matemàtica per tots els mitjans al seu abast i, en particular, per l'organització d'un joc-concurs anual que es desenvoluparà el mateix dia en totes les nacions participants. L'objectiu d'aquesta iniciativa és estimular i motivar tants alumnes com sigui possible i contribueix a la popularització de les matemàtiques entre la mainada i els joves. Es recolza en una participació massiva en un esdeveniment científic i assegura una àmplia base popular a aquesta activitat. El concurs vol atreure el màxim nombre de participants sense cap objectiu de selecció nacional ni de comparació entre països. Les proves estan destinades a alumnat de grau superior de primària, l'ESO i Batxillerat.

A Catalunya la Societat Catalana de Matemàtiques, juntament amb la Cellex, les organitza pels centres catalans.

Les proves consisteixen en 30 preguntes, organitzades en tres nivells de dificultat, on es posen a prova l'enginy i la lògica de l'alumnat, i les han de resoldre en 1 hora i 15 minuts.

Les proves Cangur brinden a l'alumnat i al professorat una molt bona oportunitat de competir de manera enriquidora, ja que generen unes expectatives motivadores i una dinàmica de treball exigent.

Les Cangur requereixen competències molt diverses de l'alumne, sent la base la lògica i la visualització espacial, convertint-se en un complement perfecte per a les matemàtiques de la secundària.

L'experiència acaba sent una divertida cursa d'obstacles, on per superar-los els nois i noies s'enfronten a la cristallització de la majoria de realitats matemàtiques: el problema quotidià, l'eix vertebrador del nostre enfocament de les Matemàtiques al SI Cervelló.

Els dimarts a la tarda hem fet sessions preparatòries. Alguns dels nostres alumnes fins i tot han fet sessions a la Universitat Autònoma.

Els alumnes de 1r, 2n i 3r es van reunir a l'Ateneu per fer les proves simultàniament amb la resta de centres, tot seguit gaudint d'un petit pica pica per recuperar forces. Pel que fa a l'alumnat de 4t va viure l'experiència al centre "Lluís de Requesens" a Molins de Rei, on els van acollir molt bé, i obsequiant-los amb un deliciós esmorzar i unes jornades matemàtiques amb el seu alumnat.

Com en tot el més important és participar, però volem destacar al Marc Guevara de 1r, Anna Fernández de 2n, la Núria Toner de 3r i la Miriam Rosas de 4t com els millors classificats del centre en cada curs.

Bona feina cangurs, i fins l'any vinent!

Dept de Matemàtiques de SI Cervelló.

Aquest curs alguns dels nostres alumnes de tercer han participat en el concurs literari de l'IES Frederic Martí Carreres de la localitat de Palafrugell.

Malgrat que no han guanyat han fet una molt bona feina de creació literària aplicant la seva imaginació i els recursos treballats a classe. I a més, han fet un gran esforç revisant i millorant molts cops el seu text.

Felicitem per la seva bona feina a :

Anna Ruiz (3A)

Anna Borràs (3B)

Nerea Morón (3C)

Com a mostra us oferim el text que va escriure la Nerea Morón.

OXUB, MALALTIA MUNDIAL

Després de molt temps encara recordo quan la meva mare em parlava del món i de les coses meravelloses que hi havia i que mai he pogut veure per culpa de tot el que ha passat. Em va explicar que hi havia grans ciutats, plenes d'edificis que s'il·luminaven destacant-se en la foscor de la nit, els carrers plens de gent caminant, sense cap preocupació; els nens que anaven a les escoles saltant amb un somriure a la cara, tothom fent la seva vida amb els seus, cansats del dia a dia...Tantes coses m'explicava...

Totes aquestes coses existien abans de l'Oxub. La meva mare em va explicar que es considerava la segona pesta negra,... Es tractava d'una malaltia encara més forta, que havia arribat a matar el 75% de la població. Els seus efectes eren esgarrifosos, des d'hemorràgies a atacs cardíacs. La pell es tornava d'un color groguenc i cada vegada que agafava més força s'inflaven venes i artèries... provocava canvis d'humor, paralitzava algunes parts del cos i feia oblidar tot el que la persona coneixia fins que en un moment arribava la fi, és a dir, provocava la mort. Era un virus que tots els humans tenien, però que no a tots se'ls despertava.

Els Governos es van posar en contacte i van decidir buscar una cura i després de moltes proves en van trobar una. Es va crear l'Anti-Oxub, unes pastilles creades amb unes substàncies específiques poc comunes. Eren del color de l'or i tenien una mena de cristallets a dins, de color negre i daurats, els principals per detenir els seus imparables efectes.

Gràcies a això molts malalts d'Oxub van millorar-se, encara que aquesta cura no acabava d'eradicar la malaltia. Es van repartir milions de tones d'Anti-Oxub per tot arreu amb la finalitat de curar a la població. Tot i així la malaltia seguia atacant i el nombre de malalts va tornar a augmentar. Els Governos no tenien suficients recursos per poder fabricar més Anti-Oxub i es va acabar convertint en una medecina que no era accessible a tothom, només per a les persones riques.

Tant gran era el nombre de malalts que va haver una Guerra Mundial per intentar aconseguir la cura per a les persones que no s'ho podien permetre, i el Govern va posar els seus exèrcits a treballar fins al punt d'utilitzar armes de foc.

D'això fa tres anys. La meva mare m'ho explicava amb llàgrimes a la cara, conscient que estàvem vivint una catàstrofe i que jo havia de començar a obrir els ulls. Del que no era conscient la meva mare és que ella tenia l'Oxub i al mes següent va desaparèixer de les nostres vides.

Les cames em feien mal de recórrer tants quilòmetres. Un grup de persones i jo teníem la missió d'anar en busca d'Anti-Oxub per als malalts del nostre poblat. Cada setmana ens juntàvem uns quants i anàvem a les grans portes de les fàbriques i edificis més propers on hi havia les pastilles. Ens esperàvem fins les vuit de la tarda que era quan es treia un càrrega d'Anti-Oxub per portar als mercats, i atacàvem.

De cop centenars de persones amagades van sortir corrents en la mateixa direcció. Algú em va estirar del braç i vaig començar a córrer cap al camió. En aquell moment es podia dir que estava en un camp de batalla, veia cadàvers al terra, el camió incendiat, gent intentant arribar primer per poder aconseguir la medecina, l'exèrcit acabant amb la vida de moltes persones innocents, i moltes persones acabant amb la vida d'altres. L'objectiu era clar: calia aconseguir aquell antídoto com fos.

Vaig començar a córrer cap al camió intentant no xocar amb tot el que se'm creuava per poder arribar el més ràpid possible i marxar d'allà. En arribar vaig intentar pujar al camió quan de cop i volta vaig notar el fred del metall tocant el meu cap, no vaig trigar gaire en adonar-me que era una pistola i en segons vaig escoltar el "clic" d'algú que estava carregant l'arma. Vaig veure passar la meva vida pel davant al saber que era la meva hora, quan de cop vaig escoltar un "pum" molt fort i amb aquella impressió el fred va desaparèixer del meu cos.

Una nena d'uns onze anys estava estesa al terra amb la pistola que havia amenaçat el meu cap. Tot el seu cos estava ple de sang i em va donar una punxada el cor. La Christina, una noia del meu grup, que era sordmuda i em feia gests de que avancés (amb la mà que no tenia ocupada per la seva metralladora), li havia disparat al pit acabant amb la seva vida. Vam pujar al camió per agafar tot el que necessitàvem i vam marxar corrents.

En arribar vam repartir la medecina als malalts i ens vam rentar al petit riu que hi havia al costat. Era ja de nit i cadascú va marxar a la seva cabanya. Vaig entrar a l'habitació i vaig observar la meva germaneta Ellie durant una estona, dormia amb un petit gest de tristesa a la cara, vaig donar-li un petó i em vaig estirar al seu costat fins a quedar-me adormit.

Eren les quatre del matí quan vaig escoltar un crit fort que venia de l'habitació del costat. Vaig girar-me i vaig veure que l'Ellie no estava al meu costat. Vaig aixecar-me d'un bot i vaig anar per veure què passava. En arribar, la meua cara de sorpresa ho podia dir tot; vaig trobar la meua germana estesa al terra, encongida, cridant; veia com poc a poc canviava el seu color de pell, com es portava les mans al cap desesperada i com plorava de dolor i el pànic em va envair. El meu pare va arribar corrents en escoltar el meu crit. Algú em va estirar i em va fer fora mentre veia com entraven metges a l'habitació, intentava entrar per veure què passava, però es resistien. En aquell moment vaig adonar-me que la meua germana era una més, era una més afectada per l'Oxub. El meu pare deia que els homes mai ploren, però mentiria si digués que en aquell moment no em va caure cap llàgrima i que vaig començar a cridar desesperadament. En aquell moment em vaig adonar que havia de posar més de la meua part.

Així que al dia següent, després d'informar al poblat, vam agafar provisions i el meu pare, la Christina, que en escoltar-nos es va oferir voluntària i jo, vam començar el nostre camí cap al Govern, on es planejava un atac per aconseguir Anti-Oxub entre els diferents poblats.

El camí es feia llarg. El meu pare parlava amb la Christina sobre quin camí seria el més curt, i jo només pensava en l'Ellie.

Es va posar a ploure. El meu pare va proposar buscar un lloc cobert i esperar a que parés una mica, però finalment vam decidir seguir el nostre camí per perdre el mínim temps possible, unes gotes no fan mal a ningú. Vam començar a córrer i amb molta sort, vam trobar un cotxe al final del camí. El meu pare, que abans de la guerra havia estat mecànic, li va fer un pont i el vam poder arrencar i seguir el nostre camí. Durant el viatge, que va ser d'unes dues hores, el meu pare conduïa, la Christina dormia i jo observava el paisatge, fins que finalment vaig tancar els ulls.

En despertar-me vaig veure el Govern al final de la carretera. Un edifici gran de color blanc, brut per la pols, ple de columnes ratllades. Unes grans portes de fusta de roure i grans finestrals amb vidres sencers. En aquell lloc semblava que mai hagués hagut guerra, massa perfecte es trobava tot i això resultava sospitos.

Realment em va impactar veure nens d'uns set anys amb metralladores a les seves mans plens de ferides i els ulls plorosos, potser sóc massa sentimental, però en aquells moments les llàgrimes estaven a punt de relliscar per les meves galtes. Odiava la situació, però la idea de que l'Ellie estava entre la vida i la mort podia amb tot.

Tots esperàvem amagats. Un crit masculí va iniciar l'atac i el gran nombre de persones va córrer cap a l'edifici. Plovien bombes que ho destruïen tot. Tot era caòtic. Vam començar a córrer. La Christina va marxar per un costat i el meu pare va marxar per un altre. En aquell moment no pensàvem en altra cosa que aconseguir l'Anti-Oxub.

Vaig seguir corrents fins arribar allà. Em costava pensar amb claredat, tot era molt confús i el fum de les bombes feia difícil veure bé. En avançar vaig veure milers de caixes d'Anti-Oxub, la gent omplia bosses de pastilles. Sense pensar-m'ho em vaig apropar a una capsa i vaig obrir-la. Vaig ficar la mà i vaig treure un grapat de pastilles. Sembava que tot el món s'havia paralitzat. Observava les pastilles atentament, el seu color daurat, els cristallets que es podien observar per la part transparent. En tenir-les a les meves mans em sentia aliviat. De sobte, en el moment menys oportú una bomba va caure a meu costat i, com si s'apaguessin els llums, ho vaig veure tot negre. Potser, estava mort !!!! Tenir les pastilles en les meves mans em va fer sentir aliviat.

Amb els anys, la humanitat va descobrir que l'Oxub era un virus creat per uns laboratoris i els Governos per poder aconseguir diners amb unes simples pastilles que no acabaven amb la malaltia, simplement la feien més dèbil. Milions de persones van morir per un virus creat pel mateix ésser humà i poc a poc es van adonar que la cura ja estava inventada de feia molts anys, al mateix temps que el virus.

Recordo que em vaig despertar al cotxe, la Christina m'agafava la mà i el meu pare conduïa a molta velocitat. Vaig mirar al meu voltant i vaig dir:

-Tenim l'Oxub?

I en veure l'expressió de la cara de la meua amiga vaig saber-ho tot. Lentament vaig tancar els ulls i podríem dir, que la meua vida va acabar dolçament, amb un somriure als llavis.

APROPEM-NOS!

Aquest any els alumnes de 3r ESO hem iniciat un nou projecte al centre. Aquest és l'APS, Apropem-nos i Servei.

Apropem-nos és un programa per introduir el compromís cívic en els estudis superiors i alhora crear noves metodologies i, a més d'adquirir coneixements, fomenta les competències de servei a la comunitat.

Algunes entitats del poble, com ara les dues escoles de primària, els casals d'avis, les residències o l'escola bressol, ens van oferir fer aquest projecte amb ells.

En el meu cas, la meua activitat va constar en anar a ajudar a l'Escola Bressol Plaça del Mestre.

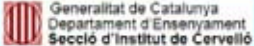
Vaig escollir aquesta activitat perquè m'agraden els nens petits i em va semblar una gran oportunitat per poder entrar en contacte amb aquest món. La meua estança en l'Escola Bressol va ser molt bona i molt enriquidora, i el que més em va agradar va ser el fet de poder tornar al món dels nens petits i poder recordar com es veu tot en aquella edat.

Durant les 10 hores que vaig tenir l'oportunitat d'entrar en contacte amb el món laboral, em vaig adonar de que realment treballar, majoritàriament és molt gratificant.

Treballar amb nens és, a vegades, cansat, però alhora és divertit i et sorprens de lo ràpid que arriben a aprendre els més petits de la casa.

Donat que no sabem si l'any que ve es repetirà aquest projecte amb els nostres companys que ara fan 2n, ens agradaria que des de l'equip directiu tinguessin en compte totes les nostres experiències durant aquests dos mesos i que els hi donessin l'oportunitat de provar-ho, els hi agradaria tant com a nosaltres.

Aina Seguer i Voces

Des del 2007

[INICI](#) [EL CENTRE](#) [ORGANITZACIÓ](#) [CONTACTAR](#)

ENLLAÇOS

RESULTAT VOTACIONS DE LA SAMARRETA

Després de fer el recompte de vots, els digitals i els analògics, publiquem aquí el resultat de les vostres votacions. Tal i com ha dit el director al final de l'assemblea, a partir d'ara hem de valorar la viabilitat econòmica de la mateixa. Gràcies per la vostra participació!

LLIBRES CURS 2016-2017

Aquí trobareu el llistat de llibres de cara al curs vinent. Cliqueu a l'enllaç que hi ha a continuació.

LLIBRES 2016-2017

ENQUESTA JORNADA COMPACTADA

ÚLTIMA ASSEMBLEA DEL CURS

Benvolgudes famílies,

Com ja sabeu, el dia 21 de juny és el darrer dia del curs 2015/16. Aquest dia farem l'assemblea d'alumnat, per acabar les classes. Així doncs, el dia **21/6/16** els nois i noies han d'anar **directament a l'Ateneu de Cervelló, a les 10:00h del matí**. Quan s'hagi tancat l'assemblea vindrem cap a l'Institut i cada grup a la seva aula farà una minitutoria. **L'hora d'acabar** d'aquesta activitat, serà a les **12:00h del migdia**, aproximadament.

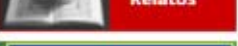
NÓ OBLIDEU que el dimecres, dia 29/6/2016 tot l'alumnat ha de venir a l'Institut, a les 10:00h del matí, per recollir les notes finals.

ENQUESTA SATISFACCIÓ PROGRAMA APS

Enquesta per l'alumnat de **3r d'ESO** després de fer l'APS. Sent aquest curs el primer any que hem plantejat aquesta dinàmica ens agradaria saber la vostra sincera opinió al respecte per poder així millorar en futures edicions. Gràcies per la vostra participació.

BLOGS

Tuits de @Cervello_INS

Institut de Cervelló

La meva experiència a Dinamarca

Quan em vaig fracturar el turmell i quedava una setmana per anar a Dinamarca i el metge em va dir que tenia dos setmanes de lesió, em vaig espantar moltíssim perquè aquella experiència que per fi estava punt de arribar per un moment se estava esfumant. Quan la meva mare i el metge van estar parlant, van decidir que per poder anar de viatge em posarien mig guix per poder volar. Encara no estava tot solucionat, m'havien de donar el vist i plau del

centre de portar un nen amb la cama trencada a un altre país. La meva mare va parlar amb l'institut i en principi no em deixaven anar, ja que amb croses no podria seguir el ritme del grup. Després d'uns dies de preocupació, va sortir la idea de portar una cadira de rodes, la qual em van deixar pujar a l'avió totalment gratis, ja que era una primera necessitat. Amb totes les coses solucionades només calia esperar que arribés el dia.

Quan per fi va arribar el dia de marxar de viatge, la tripulació de l'avió em va tractar molt bé i vaig tenir

un vol molt agradable. Quan vaig aterrar i vaig sortir de l'avió, de seguida un empleat danès de l'aeroport em va venir a buscar amb cadira de rodes i em va

portar fins a la sortida de maletes. Al principi el transport en tren i autobús era un problema, però gràcies als meus companys, em va ser molt més fàcil la estada a Dinamarca.

A Ketterminde els meus companys em van ajudar molt i gràcies a ells el viatge va ser molt més fàcil del que podria semblar. La família del meu danès va ser molt agradable amb mi, em van ajudar a fer tot allò que la meva cama no em permetia fer i, sobretot, van estar molt a sobre meu perquè no em faltés de res. L'hospitalitat de la seva família em va semblar fantàstica i encara que ho sembli, l'idioma no va ser un problema per fer vida normal. Molts companys danesos es preocupaven per mi i em preguntaven si em feia mal i sobretot com m'ho avia fet.

Una vegada a Copenhaguen depenia únicament dels meus companys per fer tot allò que no podia fer. Ells em van portar a les llargues caminades i em van ajudar a pujar i baixar dels vaixells, dels trens i autobusos.

Sobretot, vull donar les gràcies a dos companys que van estar allà sempre que els necessitava: El Rubèn Castillo, que em va portar a les caminades i era el

company de habitació que m'ajudava i el Pol Sosa que va ser un gran suport per mi i em va portar moltíssima estona. Gràcies a ells dos em vaig riure en molts moments que estava desanimat i gràcies a ells vaig poder anar a Dinamarca i seguir el ritme del grup.

Com a consell personal vull dir que si algú no vol anar a Dinamarca perquè no sap anglès o perquè té alguna "discapacitat", ja sigui temporal o permanent, vull que sàpiga que un alumne que té de nota 4 i 5 a anglès va anar a Dinamarca en cadira de rodes.

Sergi Salmon

4t

NOS VAMOS A DINAMARCA

¡¡ Así es !! Como ya deberíais saber, los alumnos que el próximo curso estaremos en 4º participamos en un Intercambio con Dinamarca. Pues bien, para el viaje necesitamos recaudar dinero así que desde hace cerca de 2 meses, hemos preparado algunas actividades.

FABRICACIÓN DE PRODUCTOS ARTESANALES

Todos los alumnos que vamos a participar en el intercambio hemos participado también en la producción de productos artesanales y manuales. Estos se han vendido en la Fira de Sant Jordi, y en la Fira del Comerç

que hubo el fin de semana del 7 y 8 de mayo en Cervelló.

VENTA DE NÚMEROS PARA LA RIFA

Cada uno de nosotros ha vendido al menos 50 números para el sorteo de un lote que incluía, como se puede ver en la imagen, una paletilla, dos botellas de cava, una de vino tinto otra de vino blanco, una bolsa de patatas, dos botellas de aceite, queso y otros embutidos ibéricos.

PARADETAS A LA FIRA

Por turnos de entre cuatro o cinco alumnos acompañados de dos o tres padres, nos hemos

encargado de vender junto con las cosas que habíamos hecho en los "talleres", algunos objetos que había por casa prácticamente

nuevos, pero que no los necesitábamos, perritos

calientes, coca con chocolate y palomitas. La comida iba acompañada de bebida.

OTRAS ACTIVIDADES QUE QUEREMOS HACER

Tal y como se hizo el año pasado, hemos decidido hacer una fideuà para la cena de final de curso que organiza el AMPA. Se venderán entradas para todo aquel que quiera venir.

Alumnes de 3r

ELS MEDIADORS DE L'INSTITUT:

Qui som?

Els mediador són un grup de nois i noies de l'institut.

Al començament de curs només hi havia una parella de mediadors, però ara s'ha ampliat i hi ha dues parelles.

Què fem?

Són un grup de nois i noies dedicat a solucionar problemes del centre, encara que de vegades nosaltres no els podem solucionar.

Com solucionem un problema:

El primer pas, es tracta d'agafar a cadascun de les persones implicades en el problema per escoltar les seves versions.

El segon pas, es tracta de reunir-los per parlar-hi amb torns de paraula que donem els mediadors.

En tercer pas, es tracta d'aconseguir un acord entre els implicats per a que es solucioni.

En quart i ultim pas, es fer un seguiment per a veure si s'ha arreglat el conflicte.

Si el conflicte no es soluciona, i empitjora acaba actuant el centre.

Com trobar-nos:

Per poder solucionar un problema amb ajuda dels mediadors pimer de tot se li ha de comunicar a la Montserrat i ella us ajudara a buscar a la vostre parella de mediadors.

LA NOSTRA PARTICIPACIÓ AL CONCURS DE CRISTALLS

Vam estar durant unes quantes setmanes anant cada dimarts per la tarda a fer els cristalls amb el

Luis, el professor de física i química, per a presentar-nos al concurs que es feia al Cosmocaixa.

Vam presentar tres cristalls al concurs: un que era el més gran fet amb 6 litres d'aigua, un altre que

simulava una geoda, que és aquella pedra que es troba a la natura que quan l'obres per dins sembla que tingui uns cristalls i finalment un cristall que el

vam fer a partir d'un fil penjant de la tapa d'un pot. Per a fer-los vam utilitzar una sal que no és com la que ens mengem, sino que és una altra no comestible que es diu sal ADP. Utilitzàvem 55g de sal per cada 100 ml d'aigua per a saturar la dissolució, després esperàvem a que l'aigua arribés al seu punt de bullició per a assegurar-nos bé de que s'hagués dissolt del tot la sal en l'aigua i després deixàvem que baixés la temperatura fins als 50 graus per a posar la dissolució en el recipient de plàstic, llavors l'aïllàvem molt bé amb porxpan, papers de diari... per a que la temperatura anés baixant molt lentament i es formés bé el cristall. Ha sigut una experiència molt divertida i diferent

encara que en el concurs no vam guanyar cap premi, estem molt contents dels resultats.

Participants en el concurs:

Anna Borràs
Vanessa Montañó
Aida Aragonés
Núria Torner
Ainhoa Navalpotro
Ana Delgado
Iris Jonhsson
Jaume Canales
Núria Torrents

Aquest cap de setmana, dels dies 29 d'abril al 2 de maig, algunes alumnes de 4t d'ESO, familiars i amics, amb membres de l'Agermanament de Cervelló - Saint Martin le Beau vam ser acollits per la gent del Jumelage, que vol dir "agermanament" en francès, compartint aquests dies festius a la seva regió, La Touraine.

Vaig anar-hi perquè fa molts anys que treballo a Cervelló i també perquè dono suport als intercanvis europeus, tant pel que fa a adults com a joves. A més, des de fa dos anys amb les professores de francès i els estudiants de francès, el nostre institut organitza un intercanvi amb noies i nois d'aquell poble. Saint Martin està agermanat amb Cervelló, de vint-i-set anys ençà.

L'experiència ha estat molt maca i interessantíssima. Ens van acollir molt generosament a cases seves els del Jumelage i també institucionalment l'alcalde, regidores i treballadors de la Mairie, l'Ajuntament de Saint Martin le Beau.

Allà resideix encara el cosí petit d'en Josep Tarradellas, en Joaquim, i d'altres octogenaris que ens van fer de guia el primer dia. Són testimonis de l'exili i de vivències de la Guerra Civil espanyola i la 2a Guerra Mundial europea. També ens van portar a visitar la veïna ciutat de Tours, capital de la Touraine. Que si no en sabeu res, ni on és, ni com, us recomano que en busqueu informació i també en vegeu imatges. Us quedareu bocabadats!

Per sopar, els del Comité du Jumelage ens van convidar el sopar popular de Saint Martin le Beau. Es tracta de compartir un truita gegant, L'Omelette. La fan ells allà davant de tothom i comencen trencant més de 1000 ous. La gent es porta de casa els plats, copes i coberts, l'apéro, l'aperitiu i els formatges per a les postres. Després de sopar, representant els dos Ajuntaments, José Ignacio Aparicio i Angélique Delahaye, alcalde i alcaldessa, van intercanviar regals institucionals i records, i ens vam fotografiar tots. Per tancar la vetllada, els veïns i els de l'agermanament van cantar i ballar força estona.

El segon dia el Comité du Jumelage va portar-nos a visitar Amboise que és a la vora del riu Loire, dalt d'un turó fortificat. Tot el conjunt monumental i la població són fabulosos i el mercat del diumenge és el segon més gran de França. Aquí va viure els seus darrers tres anys com a enginyer del rei, Leonardo da Vinci. Busqueu-ne informació i fotos també. No us en penedireu.

Per acabar ens van portar pel camí a peu, tot passejant fins al castell de Chenonceau, construït a

sobre d'un pont que travessa el riu Cher. L'entorn acompanya moltíssim. La primavera fa que els camps i els prats llueixin més que en cap època de l'any, i els boscos són plens d'arbres gegants i ocells invisibles, entre tantes branques.

Us recomano participar en aquesta experiència, les famílies franceses que acullen els alumnes de l'institut són molt amables i generoses. El Comité du Jumelage s'hi dedica tot l'any voluntàriament i estan tots contentíssims de rebre'ns. El professorat de llengua estrangera de Cervelló, així com els acompanyants fan la seva part amb molta dedicació i els hem de reconèixer la seva tasca fora dels seus horaris de feina. L'associació cervellonina d'Agermanament amb Saint Martin le Beau, resta oberta a tots aquells que hi vulgueu participar.

Si sou famílies d'alumnes de francès col·laboreu-hi, sense cap dubte. Si esteu a punt de ser ex-alumnes apunteu-vos a l'Agermanament i podreu viure uns dies, sempre que vulgueu, a Saint Martin le Beau.

Però si no us agrada viatjar, ni conèixer gent ni cultures noves, ni tan sols us interessin els idiomes... Encara podeu treure'n profit! Hi ha un munt de possibles treballs de recerca de 4t d'ESO a fer sobre aquests temes: La Guerra Civil i els exiliats, els catalans a la Guerra Mundial, el fill il·lustre de Cervelló Josep Tarradellas, ex-president de la Generalitat de Catalunya, Leonardo i la tecnologia, la física, les matemàtiques, o bé la gastronomia i la dieta europea, els esports quotidians fora dels estadis a França... o tants i tants d'altres.

Marina Artiga

(de Secretària, SI de Cervelló)

LE JUMELAGE

Diumenge 10 d'abril a les sis del matí gran part dels alumnes de tercer d'ESO que fem francès, van estar esperant els nostres amics de Sant Martí Le Beau que arribaven després de fer 15 hores seguides de viatge en autobús.

Ens vam reunir tots a l'estació de Sants, un cop van arribar, cadascú va marxar amb el company que li havia tocat, i ens vam anar a casa per estar ben preparats per a les dotze reunir-nos tots a l'Ajuntament per agrair a tothom la feinada que han dut a terme pel bon funcionament del "jumelage". En aquesta quedada hi estaven presents l'alcalde, els membres de la comissió d'agermanament, els pares, el director. La professora de francès, la Mireia, malauradament no va poder venir.

A les dotze en punt estàvem tots a l'Ajuntament on es van diversos discursos, i vam començar el vermut. Tots plegats, ens vam dirigir cap a una sala de l'Ateneu on ens esperava una paella feta per la comissió d'agermanament. Un cop finalitzat el dinar, el grup encarregat del dia de Cervelló va organitzar una serie de jocs per conèixer el poble.

El dia següent, dilluns 16, tots plegats ens vam anar amb transport públic a Barcelona. Vam passejar per les Rambles, el Maremagnum, el mercat de la Boqueria, vam pujar a Colom on es podia veure tota Barcelona i vam dinar a un McDonald's

Després d'un dia cansat vam arribar a casa sobre les sis, i allà tothom va fer el que li venia de gust: uns van sortir pel poble, uns altres es van quedar dormint, etc.

Dimarts 17 ens havíem de quedar a l'institut fent classe normal i per la tarda era lliure. Un cop acabades les classes, vam anar a dinar cadascú a casa seva, després ens vam dividir en diferents grups, uns van anar a fer windsurf, altres van continuar visitant Barcelona i altres van anar en transport públic a Plaça Espanya, al centre comercial «Arenas» i al carrer Creu Coberta.

Aquest dia tothom va arribar a casa super cansat de tant caminar i comprar. Va ser un dia, molt divertit i amb moltes experiències que vam viure sols per Barcelona.

Dimecres 18 ens tocava visitar Cadaqués, un poble

de la Costa Brava. Després de 2 hores de viatge, vam esmorzar i ens vam dirigir cap a la platja, on vam fer temps de relax, veient el mar o els que vulguessin es podien banyar. Quan va arribar l'hora de dinar vam anar tots junts a una pizzeria a prop de la platja on vam menjar molt bé, també vam tenir temps lliure per comprar alguna cosa. Per la tarda tothom ben guapo vam fer la BOOM, que consistia en un sopar de germanor i un ball. Només nosaltres amb els nostres amics francesos (sense pares).

L'endemà, Dijous 19, era l'últim dia. Aquest dia vam anar al Parc Güell també amb transport públic. Vam passar un dia molt divertit, vam dinar (fòra del parc, perquè no ens van deixar fer-ho dins del parc) i ens van fer una caricatura (per sorpresa) que la tenim guardada l'institut esperant a fer còpies per tots.

La tarda va ser lliure, per acabar de fer les maletes i recollir tot. Ens van donar temps perquè alguns anessin a IndoorKarting, altres es banyessin a la piscina....

Per la nit vam sopar tots junts amb els pares i la comissió de l'agermanament. Vam sopar unes pizzes i el que va sobrar del sopar de la «BOOM».

A l'una i mitja de la matinada vam anar a Sants per acomiadar-nos. Va ser molt emotiu, alguns fins i tot van plorar.

Ara tothom espera que arribi el dia 23 de juny on ens tornarem a trobar tots a Saint Martin le Beau.

Raúl Naya
3r

Extraescolars 2016/17

1. Es mantindrà l'oferta d'aquest any però no sé si anglès ho oferirà JOVI, està obert el concurs públic. El que sí que es mantindran és els dies. La resta també es manté. Veure informació i horaris a <http://ampainstitutcervello.org/index.php/activitas-extraescolars>

Nova activitat

estraescolar de Patins en Línia (Inline Alpine Ski) nou esport que ha estat inclòs pel COI en les llistes dels 7 nous esports

olímpics que podrien formar part de les properes Olimpíades de l'any 2020. Ara comença i volem muntar cantera a Cervelló. Comptarem amb els millors entrenadors que treballaran per preparar a l'equip per anar als Roller Games el 2019 que es faran a Barcelona. Si t'agrada patinar, és una oportunitat, ara comença i hi ha pocs corredors preparats...volem que els millor surtin de Cervelló.

Redacció:

Raúl Naya, Pol Rodríguez, Ana Ruiz, Anna Borrás, Aina Seguer, Nerea Morón, Sergi Salmon, Guillem Manau i Pablo Luna.

Col·laboradors:

Marina Artiga, administrativa del centre
Montserrat Mas, Departamento d'orientació
El Departament de Matemàtiques.

Maquetació:

Guillem Manau i Pablo Luna

Suport:

Comissió de Comunicació de l'AMPA SI Cervelló

Aplicacions:

Scribus

Adobe Acrobat

RECEPTES FÀCILS

CREMA CATALANA

Ingredients:

750 ml de llet

200g de sucre

50g de maicena o farina de blat

6 rovells d'ou

Pell de llimona

Sucre

Passos:

El primer pas és posar els 50g de maicena a dissoldre's en la llet, seguidament la guardem en la nevera per a després.

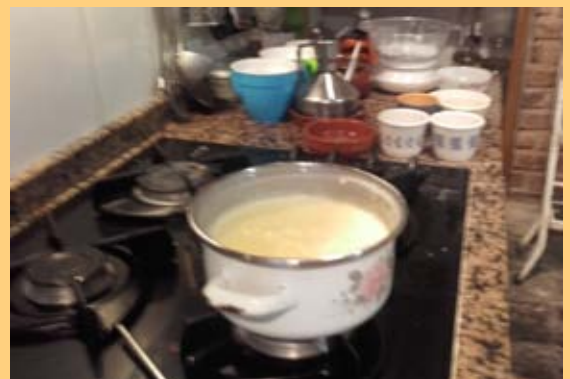
Després batem els rovells amb el sucre, jo aconsello no posar molt de sucre, perquè després li posarem una cobertura de caramel per la superfície de la crema. Les clares dels ous les retirem i les podem guardar per una altra recepta en la nevera. Ho retirem, en la nevera, per a després.

A continuació, una part de la llet que ens ha sobrat de la dissolució de la maicena la posem al foc a bullir, li afegim la pell de llimona i deixem bullir la llet, quan comenci a fer "xum xum", és quan l'hem de retirar, i a continuació, posem els rovells amb la llet, i batim fins que la barreja es refredi.

A continuació li posem la maicena dissolta en llet, i barregem. Quan la massa és espesa, l'agafem i la possem en diferents recipients, si són iguals millor, i a cada un li posem una capa de sucre, i amb un bufador la cremem fent caramel. I ja estaria!

Guillem Manau

2n

OPERACIÓ BIKINI

En aquest apartat us ensenyarem les principals i secundaries rutes de Cervelló, els camins amb les connexions amb altres pobles importants...

CAMÍ DE SANTA MARIA:

Aquest es un dels camins més popular del poble, està situat a les fal·des de l'ermita de Cervelló, construïda en el segle XV, i al costat del començament de la urbanització de Can Pi.

Aquest camí o ruta destina als pobles de Torrelles del Llobregat i Begues, a la comarca del Garraf. A mesura d'anar caminant, ens trobem amb diferents punts important ; com l'ermita de Cervelló, la masia de Can Pi, Can Sala de Baix, el refugi de gossos, o una masia abandonada al cim d'un turó a les fronteres entre Cervelló i Torrelles.

El camí dura 2h i 30 minuts, que és equivalent a 2 km.

RUTA DE LES FONTS:

La ruta de les fonts, o la riera de Cervelló travessa tot el poble de Cervelló, Vallirana i la part occidental de sant Viçents dels horts.

És una ruta alternativa en la meitat del poble de Cervelló, diguem que és alternativa perquè només es pot caminar quan està seca, es diu ruta de les fonts, per la gran quantitat de coves que hi surten al exterior de les parets de la riera i les seves fonts d'aigua mineral.

Les antigues fonts es feien utilitzar per a rentar roba o directament banyar-se, als anys 30 la gent de Barcelona venia a Cervelló només i exclusivament a banyar-se. El naixement de la riera de Cervelló comença a la part occidental de el municipi de Vallirana, tocant amb la urbanització de Les casetes d'en Muntaner.

La ruta s'ha de fer en un dia de Sol, ja que sinó la riera s'inunda, i s'ha d'anar amb un calçat bó, perquè em de recordar que la riera està plena de pedres, i farà mal si anem amb un calçat no indicat.

La ruta tarda 2h, que són uns 2 km a marxa normal.

Guillem Manau
2n

ZONES DESHABITADES A CERVELLÓ

A Cervelló hi ha moltes zones on, avui en dia, no viu ni utilitza ningú. Algunes més modernes i d'altres més antigues, però totes han estat habitades algun cop.

Hi ha llocs d'aquest segle i altres de fa més de 100 anys que encara es pot veure el que queda d'ells. A continuació hi ha alguns llocs d'aquests ordenats de més moderns a més antics:

Club "La telefònica":

Va ser abandonat probablement a aquest segle, però segueix sent un lloc molt antic. Era un complex esportiu amb pistes de tennis, futbol... i una piscina olímpica. Tenia un restaurant molt

prop de la entrada principal, també una zona de picnic i un bar.

El club estava molt a prop del llac de Can Guitart on la gent anava a pescar truites i fins i tot a banyar-se. Club Can Guitart:

És un altre club a la urbanització de Can Guitart, a diferència de l'anterior aquest és més petit però té

pista de tennis i futbol i una piscina. Avui en dia està obert i restaurant, es pot entrar i usar les instal·lacions com si fos un parc.

Fàbrica de vidre del carrer Vidriers:

És una antiga fàbrica de vidre situada al carrer Vidriers, encara que estigui abandonada està ben conservada

conservada per als seus anys. Avui en dia no està oberta, però es pot observar des de fora.

Mas Pitarra:

Era un antic mas a l'entrada de la urbanització de Can Pi. Va pertanyer al mossèn de l'ermita de Cervelló i anys després a Frederic Soler Pitarra

d'allà ve el nom de "Mas Pitarra". Avui en dia no es pot entrar donat que és perillós ja que els murs són inestables

Castell:

El Castell de Cervelló possiblement sigui una de les més antigues edificacions, està a dalt de la muntanya i encara que avui estigui molt deteriorat, es pot pujar i gaudir de les vistes des de dalt.

Pablo Luna
2n

FESTA DE FI DE CURS

Cervelló
Secció d'Institut

ampa
Cervelló

SOPAR FI DE CURS 2015/16

Divendres 10 de juny de 2016

ENTRADES A LA VENDA
LLOC: INSTITUT DE CERVELLÓ
DIES: 30 DE MAIG
1 DE JUNY
3 DE JUNY
A L'HORA DEL PATI

ENTRADA SENSE SOPAR: 1€

ENTRADA + SOPAR: 6€

SOPAR FI DE CURS
2015/2016
A CERVELLÓ

SOPAR FI DE CURS
L'endemà de la festa de fi de curs, el 11 de juny, es farà una sortida a la muntanya de l'Alt Penedès, a la zona de Sant Sadurn de Noya, a les 8 del matí. La sortida és gratuïta per a tots els alumnes i professors que ho desitgin.

ENTRADA
Nom: _____
Cognoms: _____
Data: _____
Hora: _____
Preu: _____

ENTRADA + SOPAR
Nom: _____
Cognoms: _____
Data: _____
Hora: _____
Preu: _____

Pàgines d'interès

Secció Institut de Cervelló: www.seccioinstitutcervello.cat
AMPA SI: www.ampainstitutcervello.org

Ajuntament de Cervelló: www.cervello.cat

Amb la supervisió:

Amb la col·laboració:

AJUNTAMENT
DE CERVELLÓ

